

HET VERHAAL VAN LOUISE VISSERS, HERBERGIERSTER IN ZEMST

HULP AAN VLUCHTENDE RAF PILOOT, juni 1942

TOCHT DOOR CONCENTRATIEKAMPEN

Verhaal verzameld en opgetekend door Gilbert Desmet

Weerde-Zemst sinds 1984

Bij het lezen van een boek van de schrijfster Rosine De Dijn werd ik erg getroffen door een bepaalde passage over het lot van Louise Vissers.

Louise was herbergierster op de Brusselse Steenweg in Zemst in de tijd van de tweede wereldoorlog. In juni 1942 hield ze kortstondig een Engelse piloot verborgen. Door verraad werd ze opgepakt door de Duitse Gestapo en door het gerecht van de Luftwaffe ter dood veroordeeld. Op de een of andere manier, die mij niet duidelijk is, is ze daaraan ontsnapt en is aan een pijnlijke tocht door verschillende Duitse concentratiekampen begonnen. Ze heeft het overleefd. Uiteindelijk is ze vrijgekomen in mei 1945 en heeft zich in haar geboorteplaats Loenhout opnieuw ingeschreven. Dat alles heeft haar niet belet om daarna haar café Den Bali in Zemst voort te zetten. Louise heeft 101 jaar geleefd. Den Bali is allang verdwenen door de verbreding van de Damstraat aan de hoek van de Brusselse Steenweg.

Dit verhaal maakte mij zo nieuwsgierig dat ik besloot er meer over te weten te komen en eerlijk gezegd, ik voelde mij als een detective op onbekend terrein. Ik ben namelijk een "aangespoelde".

Enige opzoekingen in het archief van de gemeente Zemst hebben mij een en ander duidelijk gemaakt over Louise Vissers.

Gesprekken met een paar mensen in de Heemkundige kring De Semse hebben mij op de weg geholpen, vooral de werkgroep Staminees van De Semse, vooral Daniël Wenseleir. De café Den Bali kenden ze wel maar of er een vliegtuig neergestort was in de buurt was hen onbekend, ook niet of er een parachutist in de buurt was neergekomen. Wat wel geweten was ,was dat er een Halifax neergestort was in 1944 bij Charel Van Camp, en dat er in Zemst-Laar ook een vliegtuig neergeschoten was in 194?, dat wel.. Dat waren dus de verkeerde vliegtuigen. Die en andere verhalen vertel ik ook nog wel eens.

Intussen was ik in het bezit gekomen van een heel dossier over Louise dank zij haar nicht Rosine De Dijn, schrijfster van boeiende en intrigerende boeken. Daniël bracht mij ook in contact met Frederik Vissers uit Emblem, familie van, die voor mij het dossier nog aanvulde. Foto's van Louise had ik ondertussen vastgekregen dank zij Carine Tieleman, familie van.

Bij puur geluk stelde ene Bruno Cielis, oud-Perkenaar op Facebook een vraag naar Louise Vissers. Bruno is een enthousiast amateurhistoricus die graag alles wil weten over vliegtuigen die gevallen zijn in Perk en over de lotgevallen van de betrokkenen. Hij heeft mij het sluitstuk bezorgd door mij de naam van de RAF piloot, namelijk Douglas Wrampling, door te spelen met het bijbehorende dossier.

Nu ik ook de namen en lotgevallen weet van de personen, Jean-Paul Huygebaert en Romain Joeghmans, die Douglas Wrampling weggebracht hebben op de vlucht van bij Louise Vissers kan ik het verhaal vertellen.

Met het vervolg van het verhaal ben ik bezig.